

Zaawansowane algorytmy wizyjne

materiały do ćwiczeń laboratoryjnych

Piotr Pawlik, Tomasz Kryjak

Copyright © 2018 Piotr Pawlik, Tomasz Kryjak

PUBLISHED BY AGH

First printing, March 2018

Contents

1	Metryka Hausdorffa	5
1.1	Obliczanie odległości Hausdorffa dla pary konturów	5
1.2	Uniezależnienie od obrotów (nieobowiązkowe)	7

1 — Metryka Hausdorffa

1.1 Obliczanie odległości Hausdorffa dla pary konturów

W tym ćwiczeniu do wyświetlania obrazów lepiej będzie używać funkcji `imshow` z modułu `matplotlib.pyplot` a nie z `cv2`.

1. Ze strony kursu pobierz archiwum z danymi do ćwiczenia i rozpakuj je we własnym katalogu roboczym.
2. Utwórz nowy skrypt. Wczytaj obraz `'ithaca_q.bmp'` i zmień jego typ na `'graylevel'`. Wykorzystaj funkcję `cv2.findContours` do uzyskania konturów występujących na obrazie (Uwaga - zaneguj obraz przed przesłaniem go do funkcji, gdyż zawiera on czarny kontur na białym tle, a funkcja `findContours` oczekuje odwrotnego ustawienia). Zwróć uwagę, aby uzyskać listy wszystkich punktów konturu (parametr `CHAIN_APPROX_NONE`). Wynikiem funkcji jest m.in. lista konturów (teoretycznie na obrazie może być więcej obiektów), w naszym wypadku powinna to być lista jednoelementowa. Ale zdarza się, że kontury się podzielą - wówczas rozwiązań jest kilka - po pierwsze można zmniejszyć obiekt przez erozję co zapobiegnie podziałom. Ewentualnie można wybierać najdłuższy kontur. Najprościej jest wykorzystać przy znajdowaniu konturu parametr `RETR_TREE` - wówczas kontury są ułożone w hierarchię i najdłuższy powinien być pierwszy (mieć indeks 0). Tyle, że powinien nie oznacza, że jest to zagwarantowane... Uzyskany kontur można nanieść na dowolny obraz funkcją `cv2.drawContours(image, contours, 0, color)` gdzie `image` to obraz docelowy, `contours` - lista konturów, `0` - numer konturu, `color` - jasność lub krotka ze składowymi koloru (w zależności od typu obrazu)
3. Współrzędne punktów konturu należy przeliczyć, aby uwzględnić przesunięcie i przeskalowanie rozmiaru. Kontur uzyskany z funkcji `drawContours` nie jest najwygodniejszy w użyciu. Łatwiej będzie nim operować przerabiając go na pojedynczą tablicę par współrzędnych lub dwie tablice dla każdej współrzędnej osobno. Tablicę par można uzyskać poleceniem:
`xy=c[:,0,:]`
natomiast osobne tablice ze współrzędnymi można 'wyciąć' poleceniami:
`x=c[:,0,0] y=c[:,0,1]`
gdzie `c` - kontur z `findContours`, `x`, `y` - tablice współrzędnych Dla uniezależnienia się od obrotów należy 'uwpólnić' środek obrotu. W tym celu należy przeliczyć współrzędne w tablicach tak, aby punkt (0,0) znalazł się w środku ciężkości analizowanego obiektu (czyli odjąć od współrzędnych w tablicach współrzędne środka ciężkości). Do wyznaczenia

środką ciężkości można wykorzystać momenty centralne 'm00', 'm10' i 'm01'. (funkcja `cv2.moments(c, 1)`). Aby uniezależnić się od rozmiaru znormalizuj rozmiar obiektu przez podzielenie współrzędnych przez największą odległość pomiędzy punktami konturu (wylicz tę odległość w pętli/pętlach). Wszystkie obliczenia z tego punktu powinny być zaimplementowane jako funkcja, gdyż będą powtarzane dla każdego konturu. Niech funkcja zwraca tablicę/parę tablic z przeliczonymi współrzędnymi oraz dodatkowo współrzędne środka ciężkości (przydadzą się później)

4. Zaimplementuj kolejną funkcję - wyliczającą odległość Hausdorffa dH między dwoma znormalizowanymi konturami uzyskanymi z poprzedniej funkcji (czyli zapisanymi jako tablica/tablice ze współrzędnymi). Do tego potrzeba wyznaczyć $dH+$ i $dH-$, co wygodnie będzie policzyć osobną funkcją pomocniczą. Zauważmy, że ta sama funkcja pomocnicza wyliczy zarówno odległość $dH+$ jak i $dH-$ (w zależności od kolejności argumentów/konturów).
5. Sprawdźmy poprawność działania napisanej funkcji poprzez policzenie odległości Hausdorffa między wczytanym już obiektem a wszystkimi obiektami zapisanymi w katalogu `imgs`. Uruchom funkcję wyliczającą znormalizowany kontur dla wczytanego obiektu (`ithaca`). Aby wczytać wszystkie pliki z folderu `imgs` zaimportuj moduł `os` i wywołaj funkcję `os.listdir('imgs')` - zwróci ona listę wszystkich plików z tego katalogu. Następnie w pętli po tej liście odtwórz nazwy ze ścieżką:

```
nazwa_ze_sciezka = 'imgs/' + nazwa_z_listy
```

aby wczytywać pliki z obiektami i dla każdego z nich znaleźć kontury (`findContours`) oraz uruchom funkcję wyliczającą znormalizowany kontur. Następnie wylicz odległość Hausdorffa między znormalizowanymi konturami badanego obiektu i wzorcowym `ithaca` (zakładamy, że każdy plik zawiera tylko jeden obiekt, więc bierzemy tylko pierwszy znaleziony kontur; proszę pamiętać o zanegowaniu obrazu przed wyliczeniem konturów). Należy znaleźć nazwę pliku z konturem najmniej różniącym się od wzorcowego. Można to zrobić wyliczając na bieżąco minimalną odległość bądź zapisując wyniki w tablicy i np. metodą `argmin` tablicy `numpy` znaleźć indeks wartości minimalnej. Wyświetl najmniejszą odległość i nazwę pliku nazwę pliku która jej dotyczy. Jeżeli wszystko działa poprawnie powinniśmy otrzymać `i_ithaca.bmp`.

6. Wczytaj obraz `Aegeansea.jpg`. Należy przekształcić go tak, aby uzyskać obraz binarny - biały ląd na czarnym morzu. Zastosuj przejście do przestrzeni HSV (`cvtColor(imc, cv2.COLOR_BGR2HSV)`) Stosunkowo dory wynik można uzyskać binaryzując składową `S` z progiem 30 a negację składowej `H` z progiem 60 - iloczyn tych dwóch binaryzacji daje obraz - mapę, którą daje się wykorzystać w dalszej części zadania (choć zachęcam do znalezienia lepszej jakości :)). Wyszukaj kontury na mapie. Odrzuć te kontury, które są za małe lub za duże (np. `contours = list(filter(lambda el : el.shape[0]>15 and el.shape[0]<3000, contours))` albo `contours=[el for el in contours if el.shape[0]>15 and el.shape[0]<3000]` - gdzie `contours` jest jednym z wyników `findContours`). Ponieważ `Itaka` (`ithaca`) jest poza tą mapą poszukajmy innej wyspy - np. `Astipalea`. Dla wszystkich nieodrzuconych konturów przeprowadź porównanie z `'imgs/c_astipalea.bmp'` (podobnie jak w poprzednim punkcie - tylko tym razem nie wczytujemy konturów z pliku tylko bierzemy je z mapy) Uzyskamy indeks najbardziej podobnego konturu. Ale czy znaleźliśmy właściwą wyspę? Dla weryfikacji należałoby nanieść na mapę numery (indeksy) konturów, aby móc to sprawdzić. Można wykorzystać w pętli następujące polecenie:

```
cv2.putText(obraz_mapy_kolor, str(indeks_konturu), (int(gx),int( gy))
cv2.FONT_HERSHEY_SIMPLEX, 1, (128,128,128)) # gdzie gx, gy to
wspolrzedne srodka ciezkosci
```

a dodatkowo po pętli :

```
cv2.putText(obraz_mapy_kolor, nazwa_najmniejszego_konturu, (int(gx), int(
    gy)), cv2.FONT_HERSHEY_SIMPLEX, 1, (255, 255, 255))
```

umieści nazwę przy znalezionej wyspie. Nazwę z nazwy pliku można uzyskać przez:

```
nazwa = nazwa_pliku.split('.')[0].split('_')[1]
```

7. Powtarzając operację z poprzedniego punktu dla każdego pliku z katalogu 'imgs' możesz spróbować ponazywać wszystkie wyspy (które uda się znaleźć) i porównać rezultat z klasyczną mapą Morza Egejskiego.

1.2 Uniezależnienie od obrotów (nieobowiązkowe)

1. Wczytaj obraz 'ithaca_query.bmp' z zarysem obróconej wyspy Itaka a następnie znajdź obraz zawierający najbardziej podobną wyspę (w sensie odległości Hausdorfa) w katalogu 'imgs' Wyrusuj oba kontury na jednym obrazie - przykładowe polecenia:

```
fig = plt.figure()
ax = fig.add_subplot(111)
ax.plot(x1, y1, 'b')
ax.plot(x2, y2, 'r')
```

2. Zmodyfikuj funkcję znajdującą odległość Hausdorfa dodając jej kolejny parametr - kąt obrotu. Niech przed wyliczeniem odległości funkcja przeliczy współrzędne punktów pierwszego lub drugiego konturu tak, aby dokonać obrotu o zadany kąt fi:

```
nx1=x1*np.cos(fi)-y1*np.sin(fi);
ny1=x1*np.sin(fi)+y1*np.cos(fi);
x1=nx1
y1=ny1
```

3. Poniższy kod (w programie głównym) dokona wyszukania odległości Hausdorffa 10-cio krotnie obracając jeden z konturów co 36 stopni, przy czym dla każdego obrotu funkcja scipy.optimize.fmin szuka jeszcze lepszego dopasowania kąta obrotu (jeszcze mniejszej odległości).

```
katMin = np.zeros(10)
dMin = np.zeros(10)
for i in range(10):
    katMin[i]=np.deg2rad(36*i)
    dMin[i]=hausdorff(katMin[i],x1,y1,x2,y2); # hausdorff to przykładowa
    nazwa naszej funkcji liczącej odleglosc Hausdorffa z osobnymi
    tablicami dla wspolrzednych x i y kazdego z konturów

hausd=min(dMin);
min_idx = dMin.argmin()

fi = katMin[min_idx]
```

Wyrusuj oba kontury, ale wcześniej obróć jeden z konturów o kąt fi (jak w punkcie 2). Czy otrzymałeś właściwą wyspę? Spróbuj z innymi kątami obrotu.

4. Spróbuj znaleźć optymalny kąt obrotu fi porównując obrazy 'ithaca_query.bmp' i 'imgs/i_ithaca.bmp'. Dla optymalizacji wykorzystaj fmin z modułu scipy.optimize.minimize. (oprócz "import scipy" może być jeszcze potrzebne "from scipy.optimize import minimize"). Jej użycie wymaga jedynie 'podmiany' linii wyliczającej kąt obrotu na:

```
katMin[i]=mfmin(hausdorff, np.deg2rad(36*i), (x1,y1,x2,y2))
```

Spowoduje ona poszukiwanie mniejszej wartości funkcji wokół podanego argumentu. W naszym przypadku tym optymalizowanym argumentem jest wartość kąta.

5. Jeżeli dysponujesz czasem możesz spróbować ponownie wyszukać najbardziej podobną wyspę w całym katalogu uwzględniając optymalizację. Ale obliczenia będą baaardzo czasochłonne...

Bibliography